

๖๒ צוות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

רחוב הרוב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

נהייה למלך חי וקיים לעולם, מבשר הגאותה בקץ הימים. הפלא
ופלא. ובכאן יש לנו להעתור מאר ולהפנים שבכל מעשה ומעשה
שלנו איננו עניין של מה בכרך, כאשר עושה בכמה דקוט (שניות)
מעשה, והענין חולף, והיה כלל היה, אלא הוא עניין של נצח
נצח עם השלבות לעולמי עד, אם לטוב ואם להיפך חי, הלא
תראה שע"ז גילוי עריות ושפ"ד, הם עניינים שאפשר לבצע בזמן
קט (ולפעמים בשניות בודדות), ואעפ"כ השלבות החמורה היא
מאידך, וכמו ש(תהלים קמד, ד וועוד) ימינו בצל עובה, וכמ"ש חז"ל ע"ב
צוז, בצל עובה - ולא בצל של דקל, שזו ועbara לאט לאט, אלא
בצל עוף, הפורה וחולף מהר מאידך.

ברכת התורה וכתרם
שמעון יוסף הכהן ויונפלד

התיקון הכללי
והגייתי בכל פעולך (תהלים עז, יג).
והגייתי בכל פעולך - ובעליתו תיר
אשיהה. היני לא רק שעסוק
בליבור ולהזכיר נפלאות וחסדי
ה' אלא גם התעמק להבין גודל
החסר, והפעיל את הרגש, והוא
"והגייתי בכל פעולך", כי הגין הוא
גם במוח, וגם בלב, במוח - כמ"ש
(יושע א, ח) והגית בו יומם ולילה,
והיני להתעמק בדברי תורה; ובלב
- כמ"ש (תהלים ט, ט) והгин ליבי,
היני הרגש, היני להתפעל ולהזכיר
טובה בלב תליא מילטה. היני
חווץ מאוצר בפה של הפסוק
(הקדום) ובעליתו תיר אשיהה. היני
לספר עם עומק החסד ועם
התפלאות ועם הרבה רגש כי הרוי
אפשר לספר סייפור בעלי גב'.
(מתוך הספר "ש"ל מורה")

מדרש

ויהי אחרי המגפה שאו כל מקום
שנופלן החוקקו למניין משל לעזען
שנכנס לתוך הצאן הורד בעל העזען
למנונן מהו חסרו ד"א למה mana אוthon משל לרעה שמסר לו
בעה"ב צאנו במניין השלדים הרועה שמירתו בשמחויזין ציר
למנונן כישיצאו ישראל ממצרים מסרנו למשה במניין דכתיב יידבר
ה' אל משה במדבר סיני שאו את ראש כל עדת בני ישראל וגוי
ויסעו בני ישראל מרעם טס סכתה כשב מאות אלף רגלי הרי קבלן
במצרים במניין בא ליפטר מן העולם בערבות מואב החזירים במניין.
(במדבר וכח כא, ז)

פרק שלישי בז' נח�

תורה ותפלה

ובחינת זאת נעשה בכל יום, עד ביאת משיית
עד "וביום והוא יעמדו רגלו על הר חיותם"
שהוא בבחינת רגלו. ותורה ותפלה, הם גם כן
בחינת עמידה, 'תורה' כמו שכתוב: "וְאֵת הָפָה
עָמֵד עַמְדִי, וּוַיַּצְאֶנּוּ בְּתִחְתִּית חֲדָר". ותפלה/
"יעמַד פִּנְחָס וַיַּפְלֵל". והוא בבחינת רגלו, ועל ידי
בחינת רגלו דתורה ותפלה, נתקרכנו, בחינת:
"יעמַד רגלו על הר חיותם", כמו שכתוב: "אֶرְקָק
לְפָנָיו יְהָלָד", ואיך הוא תורה ותפלה במו
שכחות: "אֶרְקָק תְּדִבְרֹו". וזה פרוש: "שׁוֹתָא
דִּינִיקָא בְּשׁוֹקָא דְּאָבוֹה וְרָאָמָא" (ספה נ"ו).
(ליק"ט עה)

ירושלמים עיה"ק תורת בב"א. יומם ו' עש"ק לסדר פינחס
לבבוד ... אחדשה"ט!
בעורת ה' אכתוב לך משחו השיר לפרש השבוע.
"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן... והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהונת עולם... ויכפר על בני ישראל" (במדבר כה, י"ג).
אם אמם העולם הזה מצד עצמו הוא עobar וחולף מהר, מחר
מאידך, וכמ"ש (תהלים קמד, ד וועוד) ימינו בצל עובה, וכמ"ש חז"ל ע"ב
צוז, בצל עובה - ולא בצל של דקל, שזו ועbara לאט לאט, אלא
בצל עוף, הפורה וחולף מהר מאידך,

וכמו שרואים (מי שרואה) בחוש
שים רודף יום, ושוב תחילת שבוע
וסוף שבוע, ושוב תחילת שבוע
וסוף שבוע, ואין זמן כלל. אעפ"כ
בצל העobar הזה נמעא האדם
למוד במבחן ונטונות, שבhem
קונה האדם את הנצח שלו. אם גן
ען, או גיהנום וחבירו, והכל לפי
טיב המעשה. כללו של אדם, כל
מה שארם עשה בהאי עלמא
שפילא יש לו ממשימות ותרגום
ב"נצח" של האדם. זה בחזי מה
שאנו אמורים כל יום אחר ברכת
התורה, אלו דברים שארם אוכל
פירוחיהם - בעולם הזה, וה"קן" -
קיימת לו לעולם הבא, ואלו הם:
כיבוד אב ואם, וಗימילות חסדים,
והשבמת בית מדרש שחירות
ערבית, והכנסת אורחים וביקור
חולים, והכנסת כלה, ולוחית המת,
ועין תפילה, והבאת שלום בין אדם
לחבירו ובין איש לאשתו ותלמוד
תורה כנגד כל כולם (זהיא משנה וראשונה של
מסכת פאה, עם נוספת ממ"ש חז"ל במס' קמ"א). ויש שע"י
קדושין לט, א' ושכת קמ"א. ומוש אהרונ
מעשו זוכה הוא ודורתו, כמו אהרן
שזכה להיות כהן גדול כל ימי חייו,

וזוכה שבוכותו כל דורתו עד סוף כל הדורות יהיו כהנים. ועוד
המלך זוכה לו ולדורותיו שהמלוכה בישראל מעצצאי, וגם
משיח צדקינו יהי' מורי. וכיוצאת בהם מעצנו בפינחס שידך בלבו
אהבת ה', אהבת התורה, ואהבת עם ישראל, ועי"ז מסר נפשו
משערם, זוכה לו ולזרעו אחריו להכהנות עולם, והקה לבפר על
עונוות החמורים של ע"ז וגילוי עריות שנכשלו בני ישראל. ואמרו
חז"ל (ספריו, סוף פרשת בלק, פיסקא קלא) תחת אשר קינה לאלקוי וכפר
על בני ישראל. "תחת אשר הערה למות נפשו על בני ישראל" (ע"ז
ישעיהו ג, יב), לא נאמר כאן, אלא "וילכבר על בני ישראל" זראותי
נוסח: "לכבר על בני ישראל" לא נאמר אלא ויכפר" (פי' לשון
עתידי) שעד עבשו לא זו, אלא עמוד ומכפר, עד שיחיו המתים
עכ"ל הספרי והוא נפלא ומבהיל הרענן. [ועיין שם בפירוש ספרי
דבי רב וחיל דפנהש הוא אליה הנביא ז"ל דעומד ומכפר דכל
אמת דאייכא מילה, אודמן תמן להטהיד על ישראל דמקימין
אות ברית קודש. וכל מועצה שבת יושב תחת עץ החיים וכותב
זכויות של ישראל שומרו שבת], הרי שפנחים זוכה ע"ז מעשי
הטובים לנצח בגין לדירות עולם לו ולדורותיו ולכל עם ישראל.
וכן אמרין עוד בתרגום יונתן בן עוזיאל (במדבר כה, יב) שפנחים

היחסים על נפשם – פנחס

בכל דור ודור מתעורר בחינת זמתם בלעם ורוצח להמשיך חס ושלום קלפת עון פעור שבא על יدي שינו אחר בנות מואב, שהה בחינת התפשטות החקמות חיזיות ודרות רעות של חכמי דעתם, כמו כן שאר הדעות רעות וסברות ורות ומשבשות שהם כנגד האמת, שבלה זה הוא בבחינת עון פעור בעוניה וזה קיא עזאה, וכל זה בא על ידי התגבורות תאות נאות על ידי קלפת בלעם ימוך שמו. והבגעהו על ידי הצדיק הדור האמתיים שליחים עבדין בכל יום בתפלתם עם בלעם הרשע, לבער ולעקר והקתו הרעה ורעתו הרעים מן העולם, ועל ידי אנשי אמת החסים על נפשם ומתקאים קנאת הדור אבות בבחינת פנחס ומוסרים נפשם ויעשים עבדות קדושות מה שלא נצטו מרבם כלל רק שהם מתחכמים ומביבים מדרעתם מהרמים שלו, עד שעלה ידי זה ונרגלה אור האמת בעולם וננטבל כל הדעות הרעות של החולקין על גנתה האמת, ועל ידי זה זוכין הפל לתשובה.

(אוצר הרואה צדק אותן כא)

ויהי נא פי שנים ברוחך אל'

זוזה המקרה נאמר בענין אליו ואלישע קודם שעלה אליו ונסתלק לשמיים. כי אליהו הוא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן שכל עבדות הכהן להמתיק החורן אף ולהמשיך בחרי רוחו של משיח מכח אל הפהועל שזה בחרי רוחו של משיח מכח אל הפהועל שזה עיר בחרי פי שנים וכבל. ועכ"ז עיקר הגאולה שתוהיה ע"י משיח צדקו היא תליה באילחו שיבא יברש הגאולה ובכל עםם שאנו מבקשים על ביתאת משיחנו אנו מבקשים על ביתאת אליו תחילת. כי עיקר ביתאת משיח תהייה ע"י בחרי התגלות משיח אליו שהוא ממשיך בחרי פי שנים הנ"ל שהוא בחרי התגלות משיח כי כשיגמור להוציא מאל הפהועל בחרי פי שנים הנ"ל בשלימות או יבא משיח צדקו ב"ב כי עיקר בחרי פי שנים הנ"ל נmarsר מרוחו של משיח כבל. (ליקוטי הלכות יורה רעה הלכות הכשר כלם הלכה ד' אות לא)

הדעת והרחמנות והתפלות

ותרחם עליינו ברוחם קרביהם, ומתשלח לנו צדיק אמת, גיבור ובעל כח גדול אשר יקנא קנאת יהוה אבות, ויתפלל לפניו בפלה בבחינת דין בכח וגבורת גודלה דקדשה, ויעשה פלילות עמך, כמו פנחס בעת שכנא על מעשה זמרי, כמו שפטוב: "ויעמד פנחס ויפל ולעטר הפגפה" ותעוינו בזוכות ובכח תפלה הצדיק הבעל כח להכנייל ולשבר ולבטל תאות נאות מועלינו וטעל כל עמק בית ישראלי מעטה ועד עולם ותחולל על עמק ישראל בחקמלתך החזקה ובאבקתך האגדלה, ותפען כם וגבורת ל תפלה הצדיק הבעל כח הזה, שתפלתו בבחינת דין תעמד להסתרא אחרא והקלפה ביתת הבלעה שללה, עד שתהיה מברחת הסטרא אחרא והקלפה להקיא ולהוציא מארכבה ובטנה כל הקדשות שבלהה וכל הדעת והרחמנות והתפלות וכל מיטין ניצוצות הנקשה שבלהה על-ידי חטאינו ופשעינו קרביהם, ובפרט על ידי פגם הבריאות, הכל תהיה מברחת להקיא ולהוציא מארכבה ובטנה חייש כל מורה.

(ליקוטי תפילות קפט)

נבי רבינו פנחס מקארץ זצ"ל

רבי פנחס ורבי אפרים אבא, בני רבי משה בנו של הרב הקדוש רבי פנחס מקארץ זצ"ל, קבלו מלכות "שמיז" בinalg עלייה שהעלילה עליהם הימשה, מחתמת שמאצאו גוי שעבד בביית הדרוס שלם, הרגו, והעלילו עליהם שם השם הרגוהו, ובעתה הפקלהות שהיה עם אנ"ש, הם קיו מצדדים מאי לטובות אנ"ש, ואמר מוהרנת' שהם קבלו את ה"שמיז" בinalg שלא עמדו בתיקות יותר לימיין אנ"ש, כי היתה להם השפה גודלה, והמתגדרים הקיינו אותם והיו אומרים להם שהם קבלו את הפלוקות מה שממים בinalg שמענדו לעד אנ"ש, ואמרו הם למתגדרים "אותנו הכו בנ ארכם יכו שם בעולם הבא".

הצדיק רבי פנחס נב呼 של הצדיק רבי פנחס מקארץ זצ"ל היה פעם באיזה ברית מילה וכבדיו אותו בטנדראות, ואו אמר שם אחר ובר נגיד רבנו ואנשינו. תקף געדר והקרינו עליו בפנוי כל הקהל שהוא בברידי ותרם, ואלאו לכך ולקבל נזיפה בדין קמבה תלמיד חכם. (shore שופר קרש ה-ku)

ר' אברהם בן אסרר ומשפתו
ברוחניות ובגשיות

ל潢ירות והדרות 7658704 – 052
לקבלת העלון השבועי למיל' ער' קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

רפו"ש לפרטונה בת מיל ★ רפו"ש לעמוס בן גולדה ★ לע"ג שרה בת ר' שלום ע"ה

"בנותיו של פזיא"

פעם, כשהובל מורהנית במקווה בברצלב, עמד שם אחד מהמתנאים ורצה לשפּר על מורהנית דלי מים רותחים, ואולם רבינו נחמן טולטשינר, שלחה את מורהנית, אמר בו וככפּף את דיו ערד שפּרשו דמיים שבקל וסכל את מזפתו, ובשלה בוחן מורהנית את אחר-כך במעשה, אמר: "הוא כבר היה לו בחורות זקנות" - ערד שפּר של שין האבן אלטע מוויזו", וכו' קיה, שפּר בונתי לא התחזנו. ר' לוי צחיק שליט"א עוד הביר את מברנטיין, שהיתה בבת שמניות שניה ומעלה, והיו מכנים אותה ושאות אחיה בונתי של פזיא", כי שם אביהן היה פנחס. (שיה שופי קרש אות א חנדר)

למצוא את הבית מלבה יהיה רק לעתיד בשישובו ממשים צדקו שהוא משה רבנו בעצמו שהוא מתגלה בכל דור ודור כמו שמו בתקופים. והכל בשבייל לבקש את הבית מך עד שזוכה למצא אותה בימי משה צדקו שיבוא ב מהירה בימינו.

והבט מלך היא בבחינת האמונה בקדושה ?האמין בברשם יתברך ובצדיקים אמתים ובכלליות התרבות וכי, זאת האמונה בקדושה היא בגולות בכל דור ודור.

ועקר הגאלה תלי בזיה כפי מה שואcin ישראלי בכל דור ודור להעלות האמונה הנפוצה ולהתחשזק באמונה שלמה באמת, שעיל ידי זה יבוא משה כמו שבתובב שיר שישים ור' תבואי תשורי מראש אמנה. ואנו תרגלה האמונה בשלמותו ובעוד כל פועל כי אתה פעלתו וכו'. ואנו דיקא קשוב הבית מלך שזיה האמונה על מכונה ומילכתה. ואף על פי שרבנו זכרונו לברכה ספר מעשה שהיה וסימן ולבסוף מצאה.

אף על פי בן מרמו על העתיד. השם יתברך יוננו שזוכה לבנות ימינו לחשב תמיד תורתו ושיחותיו ומעשיותו בספר עד שנכח למצוות בהם איזה פרוש והשגה המביאה לדי מעשה אשינו שנ��ינו לשמע דברים באלה. אשורים שזכירים להווות חלוקם עפני חזק ואמצע. והעקר להיות בשמה תמיד ולהרבות בתהובות ואל תעצבו כי חירות ה היא מעצם. (עלים וחורה מכתב ב)

לעילי נשות
אורן בן ניסים זל'

יריב בן מניה
chorah batshuba shelma

לעילי נשות
תמו בת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבת
תג'ב'ה.

נתן ציינה לאואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה זל'